

Ένα από όσα μπορούμε οι εκπαιδευτικοί να κάνουμε για να μη «προσμένουμε για ΟΛΜΕ ένα θάμα»

Πριν από αρκετά χρόνια πολλοί προέβλεπαν, με ανησυχία, ότι η τηλεόραση θα κάνει τον κόσμο παθητικό δέκτη πληροφοριών που θα αρκείται στο να ενημερώνεται από το γυαλί και δεν θα κατεβαίνει στον δρόμο για να εκφράσει, όπως παλιότερα, με τον όγκο και την ένταση των συγκεντρώσεων την στήριξη ή την διαφωνία του για προτάσεις της κυβέρνησης ή της αντιπολίτευσης.

Για το αν αυτό έγινε ή δεν έγινε όλοι οι τωρινοί ενήλικες έχουν, λίγο πολύ, και από πρώτο χέρι, ήδη διαμορφωμένη άποψη και δεν χρειάζεται να επεκταθούμε.

Αργότερα, ετέθη παρόμοιο θέμα για το αν το ίντερνετ και τα ηλεκτρονικά «πηγαδάκια» συζητήσεων θα αντικαθιστούσαν τα λάιβ «πηγαδάκια» των συγκεντρώσεων και αν αυτό ήταν βελτίωση των τρόπων ζύμωσης ή το αντίθετο.

Ούτε σε αυτό χρειάζεται να επεκταθούμε. Σαν εκπαιδευτικοί ας στραφούμε σε δυο άλλους, συναφείς προς τους παραπάνω, προβληματισμούς :

Αρχικά το ίντερνετ είχε θεωρηθεί και σαν δημιουργία μιας τερατώδως μεγάλης βιβλιοθήκης, προσβάσιμης δωρεάν και με ταχύτατο τρόπο στους πάντες.

Και σύντομα έγινε και σαν δωρεάν εκδότης οποιουδήποτε ήθελε να γίνει συγγραφέας. Και, αν ήξερε και καμιά ευρέως ομιλούμενη γλώσσα, του έβρισκε εύκολα χιλιάδες αναγνώστες αφού ήταν προσβάσιμος από όλη την γη.

Μα γρήγορα φάνηκαν και οι παρενέργειες αυτού του πράγματος.

100 χιλιάδες άνθρωποι συγκεντρωμένοι σε σε μια χώρα είναι δύναμη αλλά χωρίς εξωτερικούς συμμάχους.

100 χιλιάδες σε 50 χώρες είναι σύμμαχοι αλλά χωρίς καμιά δύναμη.

Ποιό από τα δυο είναι χειρότερο; Και πριν από όλα : Ποιό είναι ένα καίριο ζητούμενο;

Πιο άμεσα ανιχνεύσιμες παρενέργειες είναι τα γνωστά σε όλους μας φαινόμενα στα οποία οι πιο πολλοί μικροί, και αρκετοί μεγάλοι επίσης, αρνούνται ή δεν μπορούν πλέον να διαβάσουν βιβλία ή αναλύσεις με « μεγάλα κείμενα» (ή «σεντόνια») όπου η λέξη «μεγάλα» συχνά σημαίνει οτιδήποτε δεν χωράει σε οθόνες κινητών όπως χωράνε σλόγκαν και ατάκες σαν τα chat με φίλους.

Έτσι το διάβασμα περιορίζεται βαθμιαία μόνο στα υποχρεωτικά βιβλία του σχολείου που βέβαια δεν γράφονται δωρεάν ούτε επιλέγονται ελεύθερα από μαθητές ή εκπαιδευτικούς. Αυτό δεν είναι κάτι αφύσικο, αφύσικο είναι μόνο το ότι ενώ οι πιο πολλοί εκπαιδευτικοί έχουμε τεράστιες διαφωνίες με αλλαγές που έρχονται από το υπουργείο τελικά καταλήγουμε απλώς να τις συζητάμε με τρόπους* που καθόλου δεν αντανακλώνται στο τι κινήσεις διαμαρτυρίας προτείνει η ΟΛΜΕ και τελικά να απεργούμε για όσα θέματα απλώς εφάπτονται της ιδιότητάς μας ως δημοσίων υπαλλήλων και όχι ως εκπαιδευτικών. Πάντα βέβαια υπάρχουν και συνάδελφοι που παρεμβαίνουν πιο συντεταγμένα στα θέματα**. Και επίσης υπάρχουν υποδειγματικές παρεμβάσεις όπως η πασίγνωστη προ τριετίας παρέμβαση: <https://youtu.be/3l7aK-KcYA8> .

Μετά την παραπάνω διάγνωση ως εισαγωγή ας πάμε και στο «διά ταύτα»:

*σαν π.χ. την συζήτηση στο τέλος του άρθρου

<http://www.alfavita.gr/arhron/ypourgeio-paideias/me-tessera-mathimata-oi-fetines-apolytiries-exetaseis-sti-glykeiouv>

**βλ. π.χ. το εξής λινκ σαν απάντηση στο θέμα της παραπάνω υποσημ*.

<http://www.alfavita.gr/arhron/ekpaideysi/oi-asynartisies-toy-ypourgeiouv-paideias-gia-lykeio>

Για να μάθουμε στα παιδιά, και για να ξαναμάθουμε και στους εαυτούς μας να διαβάζουμε όχι απλώς «σεντόνια» αλλά και ολόκληρα βιβλία και επίσης πώς να ξεσκεπαζούμε την επουσιώδη περιττολογία ακόμη και αν γίνεται με φορματ βραχυλογίας, ας ανεβάζουμε για τους μαθητές μας και συναδέλφους μας κάπου* ότι καλύτερο βρίσκουμε για θέματα που θεωρούμε ότι δεν θέλουμε τα παιδιά και οι συνάδελφοι που τα διδάσκουν να έχουν σαν μόνη επιλογή διδακτέας ύλης οτι βιβλίο στέλνει το υπουργείο.

Δεν λέω να γίνουμε στον ελεύθερο χρόνο μας πανεπιστήμονες γιατί και πάλι σε δοκησίσοφες προχειρολογίες και βραχυλογίες θα καταλήξουμε. Απλώς θα αλληλο-πληροφορούμαστε οτι ο ένας συνάδελφος, ανεβάζει καλά θέματα ιστορίας, ο άλλος ψυχολογίας, κλπ κλπ και έτσι και παιδιά και συνάδελφοι αφ' ενός θα αποκτάνε δωρεάν βιβλιοθήκη και αφ' ετέρου, συζητώντας, θα μαθαίνουν και πώς να την διαβάζουν αντί να ανακυκλώνουν προχειρολογίες και προχειρο-αντιλογίες. Πώς αλλιώς θα βρούμε τον χρόνο για εύρεση υλικού που μπορεί σοβαρά να αντιπαρατεθεί με κείμενα από ανθρώπους που αμείβονται και δεν έχουν άλλα καθήκονα και άρα έχουν χρόνο να γράφουν όλα αυτά που παραγγέλλει το εκάστοτε υπουργείο ή ο όποιος φορέας το έχει ως υφιστάμενό του;

Προσωπικά θα ξεκινήσω με αναρτήσεις για 17N 2017 και τις όποιες προσθέσεις στο θέμα θα συνεχίσουν, πιθανότατα, να χρειάζονται συζητώντας για τις τρέχουσες φέτος εξελίξεις**

*(προσωπικά θα το κάνω εδώ στο simeioseisgiaola.info)

** (και μετά θα βάλω, ως υλικό για παιδιά που «επέλεξαν φύλο διαφορετικό από το φύλο γέννησής τους» τα εξής:

A) μερικές συνεντεύξεις με τα ίδια, με τους γονείς τους, με τους ειδικούς των τεστ, και με τους γιατρούς που τους έκαναν ορμονοθεραπεία ή εγχειρήσεις, για να μην έχουμε μόνο το υλικό που μας προτείνει το υπουργείο (και που θα είμαστε είτε κρετίνοι αν πούμε και ευχαριστώ που δεν μας ανέθεσε να κουραστούμε μόνοι μας να το βρούμε, είτε προχειρολόγοι αν πάμε ο καθένας μας να μάθουμε απ' όλα όσα βομβαρδιζόμαστε είτε για αυτό είτε για να «διδάσκουμε» σε «δημιουργικές» εργασίες, αντί να καταμερίσουμε τα θέματα μεταξύ μας όποιοι συνάδελφοι εμπιστευόμαστε ο ένας την κρίση του άλλου σε συγκεκριμένες θεματολογίες»)

B) μερικά εκτεταμένα άρθρα που δεν στρέφονται σε αυτήν την πλευρά του θέματος αλλά στο τι συνέπειες και τι πηγές μπορεί να έχει η ξαφνική ανάδειξη του θέματος αυτού ως κεντρικής σημασίας.

Γ) μερικές σκέψεις για μια τρίτη μεριά του θέματος που αφορά εμάς τους εκπαιδευτικούς που αφ' ενός πρέπει να κάνουμε στα σοβαρά κι όχι με τον τρόπο που μας υποδεικνύει το υπουργείο οτιδήποτε σχετικό, αφ' ετέρου, αντίθετα με άλλα επαγγέλματα, εμείς έχουμε όλοι ένα βήμα, τους μαθητές μας και τους γονείς τους (τόσο γι αυτό το θέμα όσο και για άλλα πιθανά θέματα με τα οποία μπορεί να έχουμε ασχοληθεί)